

ת"פ 7209/03/12 - מדינת ישראל נגד מוסטפא עיסא, עלאא בכריה - נדון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7209-03-12 מדינת ישראל נ' עיסא(אסיר) ואח'

בפני כב' השופט עידו דרואן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוסטפא עיסא - ע"י ב"כ עו"ד אלפסי
2. עלאא בכריה - נדון

הנאשם

גזר דין בעניין הנאשם 1 מר מוסטפא עיסא

השתלשלות ההליך:

1. כבר ביום 22.1.14, לאחר ניהול הוכחות ומשנדחתה גרסתו כליל, הורשע הנאשם בעבירות אלו:
 - א. קשירת קשר לביצוע פשע (גניבת רכב), לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל;
2. הנאשם 2 [להלן - עלאא], עמו קשר הנאשם את הקשר וגנב את כלי הרכב (אופנוע), הודה בכתב האישום במסגרת הסדר דיוני, ועניינו הסתיים בגזר דין ביום 15.10.13.
3. חלוף הזמן הניכר מאז מתן הכרעת הדין ועד היום, נבע בתחילה מהפניית הנאשם לשירות המבחן לפי בקשת ההגנה. אולם, מאז חודש מאי 2014 ועד שהובא ממשמורת לדיון בדצמבר 2014, גרם הנאשם לדחיות חוזרות ונשנות בטענות שונות ובחדילה מהתייצבות. מאז ועד היום ניתנו דחיות ביד רחבה להבאת ראיות הגנה שטיבן חסוי, ועתה ייגזר הדין.

מעשי הנאשם:

1. שני הנאשמים קשרו ביניהם ועם פלוני בשם "כמאל" קשר לגניבת אופנועים כבדים מיפו לשם העברתם במשאית לחברון, לחלקה שבשטחי הרשות הפלסטינית. למשטרה נודע על הקשר וש"כמאל" אמור להעביר לאחר בשם "ג'ורג'" רכב גדול או משאית לשם העברת האופנועים הגנובים. המשטרה הפעילה אפוא את

השוטר כמאל פרג' כסוכן סמוי לעניין זה והוא התחזה לאותו כמאל שבסוד הקשר.

2. ב-23.2.12 בשעה 00:55 התקשר השוטר כמאל לטלפון של הנאשם ושוחח עם אחד הנאשמים, שהזדהה כ"ג'ורג'". אותו נאשם ביקש מכמאל שישלח ליפו רכב גדול, וכשיגיע למקום המוסכם, יצור איתו קשר לשם העמסתם של שלושה או ארבעה אופנועים גנובים. כמאל אמר שלא יוכל להגיע ושילח את נהגו "קאסם", שלא היה אלא שוטר סמוי אחר, ואסים איברהים;
3. ואסים הגיע למקום המפגש ברכב גדול, התקשר לטלפון של הנאשם ולאחר מספר דקות הגיע הנאשם שהצטרף לואסים וכיוון אותו לנסוע לדרך שלמה ביפו. הנאשם ירד מהרכב וחזר אחרי מספר דקות עם עלאא, שהביא עימו בשקית שני זוגות של כפפות שחורות;
4. הנאשם המשיך לכוון את ואסים שנהג ברכב עד לרחוב אפק ביפו, ובזמן הנסיעה עטו הנאשמים על ידיהם את הכפפות, הנאשם חבש על ראשו כובע גרב שחור ועלאא הסתיר ראשו בברדס (כובע הקפושון);
5. כשהגיעו למקום הורה הנאשם לואסים לעצור כשאחורי הרכב צמודים לשני אופנועים שחנו שם. הנאשמים ירדו מהרכב אך חזרו לאחר דקות ספורות שכן גילו שאשה עמדה בסמוך ואזעקה החלה להישמע;
6. עתה כיוון הנאשם את ואסים לרחוב מרדכי ארדון - שם מתגוררים הן הנאשם והן המתלונן יוסף חטאב. הנאשמים ירדו מהרכב וכיוונו את ואסים להניע את הרכב לפי הוראותיהם ואז העמיסו על הרכב אופנוע סוזוקי 600 של המתלונן, שחנה מתחת לבית המתלונן, בעודם מותירים עליו את מנעול הדיסק ואת מנעול ההגה בהם היה נעול. כך גנבו הנאשמים את האופנוע.
7. הנאשמים הורו לואסים להסיע את הרכב "בצורה רגועה" כשהנאשם מכוון אותו. בדרך הורה הנאשם לואסים לעצור וניסה לגנוב קטנוע נוסף, אך נכשל.
8. לבסוף הורה הנאשם לואסים להמשיך ולנסוע לכיוון ירושלים, עם האופנוע הגנוב שהיה ברכב, והנאשמים ירדו מהרכב, בו הותירו שקית ובה הכפפות, כובע הגרב ושני זוגות משקפי שמש, והסתלקו.

מתחם העונש ההולם:

1. קשירת הקשר וביצוע הגניבה שלובים זה בזה כדי "אירוע" אחד, ומתחם העונש ייקבע אפוא כאחד, כשעיקר המשקל יינתן לעבירת הגניבה.
2. כלי הרכב זכו מפי המחוקק להגנה מיוחדת, הנבדלת מהגנתו של כל רכוש נייד אחר, באופן המקרב את ההגנה עליהם לזו שזוכה לה דירת מגורים, מבצרו של אדם. זאת, שכן הרכב נתפס על-ידי המחוקק כשלוחה של ביתו הפרטי של אדם, לנוכח החשיבות העצומה של כלי הרכב בחיים המודרניים וחיוניותו לבעליו. מחד גיסא, מדובר ברכוש יקר-ערך, דוגמת האופנוע במקרה זה, ומאידך גיסא, רכוש יקר זה נטוש-למעשה הרחק מעיני בעליו במרבית שעות היממה, פיתוי ושלל גנבים. לכך יש להוסיף את הקושי הרב בחשיפת העבריינים ואיתור הרכב הנגנב. אין תמא אפוא שגניבות כלי רכב והעבירות הנלוות, הפכו לנפוצות מאוד ועד כדי היותן למכת מדינה, באופן שהוביל את המחוקק להחמרה העונשית הניכרת המיוחדת לעבירות ברכב. (ראו לעניין זה ע"פ

42054-08-13 מ.י. נ' קסטיאל (2013), על המובאות מדברי ההסבר להצעת החוק, ורע"פ 6800/13 קסטיאל נ' מ.י. (2013), רע"פ 2366/10 ג'אבלי נ' מ.י. (2010), רע"פ 10116/06 כהן נ' מ.י. (2006), ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מ.י. (2006), בין רבים אחרים).

3. הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן קשה, בבצעו את הגניבה מטעמי בצע, כחלק מתכנית עבריינית שלמה, בה היה גורם עיקרי, יחד עם עלאא. אמנם, סוף-דבר לא נגרם נזק רכושי, משהושב האופנוע לבעליו, אך אין לזלזל בנזק לתחושת הביטחון, פרט לנזק הפוטנציאלי החמור.
4. מדיניות הענישה ידועה וברורה, ואין מקום לסטות מהמתחם שנקבע גם בעניינו של עלאא - מאסר בפועל בין שנה לבין שנתיים, כעונש עיקרי.

אין מקום לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום:

1. הנתונים האישיים של הנאשם שזיבאו להלן נאספו מתסקיר שירות המבחן, גיליון רישום פלילי, ראיות ההגנה לעונש ודברי הנאשם.
2. הנאשם, יליד 1983, כבן 31 כיום, רווק שהתגורר עם אמו ואחיותיו עד למעצרו ומאסרו (בתיק אחר), והתפרנס קודם למעצרו מעבודה במינימרקט המשפחתי. מוצא הנאשם ממשפחה רבת-בעיות, בה סבלו בני המשפחה מהתנהגותו של אב אלים ומכור לסמים. כיום מקיים הנאשם קשר קרוב ותומך עם אמו ואחיותיו.
3. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד שהחל כבר בנעוריו, לאחר שחבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים. הנאשם אף ריצה מספר עונשי מאסר בגין עבירות סמים, רכוש, ועוד, מהם בני מספר שנים.
4. לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים: מאסר בן חודשיים, שהוטל ביום 17.10.10 בת"פ (ת"א) 10318-10-09, ומאסר בן שישה חודשים, שהוטל ביום 1.11.10 בת"פ (ת"א) 53624-07-10.
5. מסקנותיו של שירות המבחן עגומות: מדובר בנאשם השקוע עמוק באופני מחשבה עברייניים, מניפולטיבי, מרוכז בצרכיו אותם הוא מספק ללא עכבה, ולמעשה מפגין מאפיינים אנטי-סוציאליים ברורים. בנוסף, הנאשם נוהג לצרוך סמים, וגם ניהולם של הליכים משפטיים לא מרתיע אותו מביצוען של עבירות נוספות. יכולת הנאשם לתבנה אמיתית ולשינוי מוגבלת מאוד, והשירות אינו רואה אפשרות אמיתית לטיפול ושיקום.
6. יצוין, שנתתי דעתי גם לכך שהנאשם איום והותקף בהיותו במשמורת, וכן לטענותיו שעלו במהלכם של דיונים בדלתיים סגורות בהליך זה. גם לו הייתי מקבל טענותיו במלואן - לא היה בכך כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.
7. עונשו של הנאשם לא יחרוג אפוא ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש במתחם:

1. לנאשם אין תלויים, ועונש מאסר שיוטל עליו בתיק דנן איננו ראשון - רחוק מכך. הנאשם עתיד אפוא להיפגע

- מהעונש, אך לא באופן חריג. יצוין, שהדאגה שהביע שירות המבחן לשלומם של הנאשם בכלא מצאה ככל הנראה מענה, שכן הנאשם נתון מזה זמן רב במשמורת שב"ס, ללא טענות על תקיפות נוספות.
2. הנאשם לא נטל אחריות על מעשהו, והוא עמד על כפירתו. זו זכותו המלאה, אך כמובן שלא ייהנה מההקלה השמורה לנוטלי האחריות הכנה.
3. עברו הפלילי של הנאשם הינו שיקול מכביד לחומרא, אותו ימתיק במעט המשקל לקולא שיינתן לנסיבות חייו הקשות מילדותו.
4. עוד יינתן משקל, לזכות הנאשם, לעובדות העולות מעדותו של עד ההגנה שהעיד ביום 24.2.15.
5. עונשו של הנאשם ייגזר אפוא בשליש העליון של מתחם העונש ההולם. לנוכח מצבו של הנאשם, ולנוכח העובדה שלא נגרם נזק ממוני, אמנע מהטלת עיצום כספי.
6. בנוסף, יופעלו עונשי המאסר המותנה במצטבר לעונש אותו אטיל בתיק דנן, אך בחפיפה זה לזה, כהקלה פורתא ומאותם שיקולים מועטים העומדים לזכות הנאשם.
7. התחייבות שהוטלה על הנאשם לא נחתמה ולכן אין להפעילה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה מיום 23.2.12 ועד ליום 24.4.12 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);
- ב. אני מפעיל, במצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי אך בחפיפה זה לזה, מאסרים מותנים אלו - מאסר בן חודשיים, שהוטל ביום 17.10.10 בת"פ (ת"א) 10318-10-09, ומאסר בן שישה חודשים, שהוטל ביום 1.11.10 בת"פ (ת"א) 53624-07-10. סך הכל ירצה הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו כמפורט לעיל;
- ג. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, לרבות קשר לעבירה מסוג זה, אך למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב;

הוראות נלוות:

- א. כל מוצג שנתפס וטרם הושב לבעליו, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה, למעט כסף;

ב. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן לידיעה;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ה, 31 במאי 2015, במעמד הצדדים.